

РЕШЕНИЕ

№ 14440

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Слава Гьошева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1944** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба на М. Д. П., против решение № 3888 от 26.08.2024 г. постановено по АНД № 1995/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 6707872, издаден от СДВР - МВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 4 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ на М. Д. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В касационната жалба се излагат доводи, че решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено при неспазване на съдопроизводствените правила. Прави се оплакване, че релевантните към казуса факти са интерпретирани неправилно, като не са взети в предвид и не са обсъдени наведените доводи за незаконосъобразност на електронния фиш. Съдът не обсъдил възражението за липсата на данни за мястото на извършване на нарушението, а именно дали е в населено място или е извън населено място, тъй като

скоростта на движение е в зависимост точно от типа място. На следващо място се обосновава, че в електронния фиш не се сочи въз основа на какви факти и доказателства нарушението е прието за повторно, кога според органа е извършено първото нарушение, и в какво се изразява същото, с какъв акт е установено и дали и кога е влязъл в сила той. Счита, че не е спазено изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., доколкото в случая не става ясно какви са параметрите на задължителните реквизити, какъвто е режима на измерване на проведения контрол. В електронния фиш не е посочена в коя посока е насочено използваното АТТС и отчетен ли е толеранс или не. По тези подробно мотивирани оплаквания се прави искане съдът да отмени решението на СРС и да отмени електронния фиш.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, редовно призован, не изпраща представител. С представени писмени бележки моли съдът да отхвърли касационната жалба.

Представителят на СГП поддържа становище за неоснователност на касационната жалба и прави искане за оставяне в сила решението на СРС.

Административен съд – София – град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил електронен фиш серия К № 6707872, издаден от СДВР, с който е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лв. на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП на М. Д. П. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

Обжалваният електронен фиш е издаден за установено нарушение с автоматизирано техническо средство CORDON M2 с идентификационен номер MD1195 за това, че на дата 29.11.2022 г. в 20:20 часа в [населено място], по бул. „П. К. Я., до номер 46, с посока на движение от [улица]към [улица], се движело моторно превозно средство - лек автомобил марка „Сеат“, модел „И.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на М. Д. П.. На бул. „П. К. Я., до номер 46, горепосочената мобилна система за видеоконтрол Cordon M2 с идентификационен номер MD 1196 заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 86 км./ч., при ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място.

Системата за видеоконтрол била временно разположена бул. „П. К. Я., до номер 46, за което бил съставен протокол.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка в Централна база КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговият собственик - М. Д. П.. С оглед на това бил издаден процесният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 6707872, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 във вр. с ал.1, т. 4 от ЗДвП на жалбоподателя М. Д. П. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 800 /четиристотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 50 км./ч. за населено място, а установената скорост на автомобила - 83 км./ч. (след приспадане на толеранс от - 3% в полза на водача), т. е. допуснато било превишаване на разрешената скорост с 33 км./ч.

Горепосоченото нарушение е извършено в условията на „повторност“, доколкото с електронен фиш Серия К, № 5836465, издаден от ОДМВ П., влязъл в сила на 16.05.2022 г., на М. Д. П., на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1 т. 3 ЗДвП е било наложено наказание „Глоба“ в размер на 100 /сто/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на тези обстоятелства първоинстанционният съд е обосновал извод, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Решението е правилно. Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в пълен обем. Съдът е обсъдил подробно възраженията на жалбоподателя и е изложил подробни съображения защо не ги приема. Изложените съображения се споделят от настоящият съдебен състав и не следва да бъдат преповтаряни. Не вярно е твърдението, че по делото не е обсъдено липсата на данни за мястото на извършаване на нарушението, доколкото ясно и недвусмислено в обжалвания електронен фиш е посочено конкретното място, където е била установена скоростта на автомобила, конкретизирани са посоката на движение и до кой номер по бул. „П. К. Я. (до номер 46) е извършено, като данните кореспондират с тези от протокола за използване на АТТС за място, на което е било поставено автоматизираното техническо средство. Посочени са видът и номерът на използваното АТТС, приложен е протокол за използването му, сертификат за преминат курс от служителя за използването му, данните от който подкрепят посочените в електронния фиш констатации,

приложени са документи за премината метрологична проверка и за одобрен тип средство. Използването на мобилната АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з – 532 от 12.05.2015г., в който са посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, началото и края на работната смяна и номерата на първия и последния запис. Данните в протокола, ведно с данните, съдържащи се в снимката на процесното МПС, безспорно установяват, че нарушението е установено на посочената дата и час. Снимката съдържа всички необходими реквизити и в частност указание за установената скорост - 86 км./ч., от което е видно, че възприетата скорост от 83 км./ч. във фиша е определена след приспадане на предвидения в закона толеранс от 3 км./ч. Видът на техническото средство, чрез което е било установено нарушението, също е посочен в протокола. Правилна е преценката на съда, че процесният електронен фиш съдържа всички задължителни реквизити. Правилна е преценката за липса на каквито и да било процесуални нарушения във връзка с посочената правна квалификация. Съдът намира за неоснователно възражението на касатора, че с решението не са посочени ясни и конкретни данни във връзка с това, че нарушението е направено в условията на повторност. За да бъде извършено повторно едно нарушение е необходимо нарушението да е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. ЕФ серия К № 5836465 на ОДМВР П. е влязъл в сила на 16.05.2022г. Процесното нарушение е извършено на 29.11.2022г., тоест в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 5836465 на ОДМВР П.. С процесния ЕФ е наложено наказание за същия вид нарушение, за което е бил санкциониран П. с ЕФ серия К № 5836465 - нарушение по чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДвП – превишаване на максимално допустимата скорост на движение. Мястото, на което е било извършено нарушението и видът на мпс-то, с което е извършено нарушението нямат значение когато се преценява от същия вид ли е нарушението. Предвид изложеното и възражението, според което наказанията по двата ЕФ са за различни нарушения е неоснователно. От събраните по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на електронния фиш не са изтекли давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, нито абсолютната давност по чл. 81, ал.3 във връзка с чл. 80, ал.1, т. 5 НК е изтекла към настоящия момент. Наложено наказание е в законоустановения размер, затова и решението, с което се потвърждава електронният фиш, е изцяло съобразено с материалния закон.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално

нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на 80 лева за касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3888 от 26.08.2024 г. постановено по АНД № 1995/2023 г., НО, 103 състав.

ОСЪЖДА М. Д. П. да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, сумата от 80 лв. деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ